

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Brno

Inspekční zpráva

Církevní střední zdravotnická škola, Brno, Grohova 14/16

Grohova 14/16, 602 00 Brno

Identifikátor školy: 600 019 900

Zřizovatel: Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka, Grohova 18,
602 00 Brno

Školský úřad Brno město, Křížová 22, 603 00 Brno

Termín konání orientační inspekce: 24. - 26. květen 2000

Čj.	121 126/00-11136
Signatura	ol2ft408

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Církevní střední zdravotnická škola poskytuje úplné střední odborné vzdělání ve studijním oboru všeobecná sestra, který má zařazen v denní formě čtyřletého studia.

Kód (JKOV)	Název studijního oboru	Čj., dat. schválení MŠMT ČR, účinnost	Délka st. forma
53-41-M/001 (53-01-6/00)	Všeobecná sestra (VS)	29 978/97-71 z 18.9.1997, od 1.9.1997 26 906/96-71 z 16.9.1996, od 1.9.1996	4 r. denní

Ve dnech inspekce se ve škole vzdělávalo v šesti třídách celkem 129 žáků. Kapacita uvedená v rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol (240 žáků) je naplněna na cca 54 %.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

V rámci orientační inspekce na Církevní střední zdravotnické škole v Brně byla hodnocena kvalita vzdělávání v českém jazyce a literatuře ve vybraných společenskovedních předmětech a v teoretických odborných předmětech a v praktickém vyučování.

Český jazyk a literatura

Plánování a příprava výuky

Týdenní hodinová dotace odpovídala schválenému učebnímu plánu. Výuka probíhala v souladu s platnými učebními dokumenty. Vypracované časově tematické plány sledovaly návaznost učiva mezi jednotlivými ročníky i proporcionální zastoupení jazykového a literárního vzdělávání i komunikační výchovy. Osnovami stanovený počet písemných slohových prací byl dodržován. Z kontroly zápisů v třídních knihách vyplynulo, že pravidelná výuka českého jazyka byla zahájena jedním vyučujícím až na přelomu září a října 1999/2000, proto byl shledán měsíční skluz učiva mluvnice ve třídě 2. A.

Učitelé velmi pečlivě promýšleli stanovení výukových cílů zejména vzhledem k obsahové stránce daného tematického celku a standardu vzdělávání. Méně pozornosti věnovali volbě modernějších metod a forem práce. Jsou informováni výchovnou poradkyní o žácích se specifickými poruchami učení případně s problematickým rodinným zázemím. Individuální přístup k nim z hospitovaných hodin přímo nevyplýval. Při naplňování vytčených výchovně vzdělávacích cílů byly často uplatňovány mezipředmětové vztahy i schopnost teoretické poznatky prakticky ústně a písemně aplikovat. Hospitace proběhly ve všech uvedených složkách předmětu.

Podmínky výuky

Výuka je zabezpečena dvěma učiteli s požadovanou odbornou i pedagogickou způsobilostí a optimální praxí. To se pozitivně odráželo v kvalitě vyučovacího procesu.

Kmenové třídy vzhledem k počtu žáků dostatečně prostorné svým základním vybavením (nábytkem a školními tabulemi) umožňují plně realizovat vzdělávací program. Didaktická technika byla využívána s ohledem na charakter učiva jenom velmi zřídka. Práce s učebnicí zařazovaná více při jazykové výuce než literární složce předmětu přispívala

k efektivnějšímu využití vyučovacího času. Častěji byla nahrazovaná individuálními činnostmi žáků s učebními materiály připravovanými učiteli. Funkční žákovská knihovna je dobře vybavená odbornou literaturou i beletrií. Z průběhu hospitovaných hodin vyplynulo, že žáci mají o četbu zájem, a nabídku školní knihovny využívají.

Ve vybavení a výzdobě školy je zřejmá výrazná církevní orientace. Velmi čisté a estetické prostředí však pro výuku sledovaného předmětu působilo méně podnětně. V hodinách byly dodržovány psychohygienické zásady s ohledem na věk žáků na dobré úrovni. Příznivá optimistická atmosféra navozovaná učiteli při vyučování akceptovaná žáky přispívala k celkové dobré psychohygieně.

Organizace, formy a metody práce

Struktura vyučovacích hodin, koncipovaná především s ohledem na splnění vyučovacích cílů a získání encyklopedických znalostí, méně umožňovala uplatnění rozdílných individuálních schopností jednotlivců. Jasnými a srozumitelnými pokyny učitelů i sledováním věcných logických souvislostí v probírané látce byly vytvářeny účinné předpoklady pro upevňování komplexnějších vědomostí žáků. Méně pozornosti bylo věnováno systematickému nácviku kultivovaného ústního projevu např. četnějšími zařazováním mluvních cvičení a v důsledku toho rozvíjení širších komunikativních dovedností. V hodinách literatury při aplikaci interpretace uměleckých děl či jejich ukázek byl kladen důraz v souladu s profilací školy na hodnotové orientace a postoje žáků, a to nejen v oblasti umělecké a kulturní, ale i duchovní, společenské a mezilidské. V hodinách jazykového vyučování byla akcentována schopnost žáků užívat kodifikovanou normu jazyka v písemné podobě. Některé slohové práce žáků měly z hlediska vyjádření prožitku, vlastních názorů a postojů ke zvolené tematice vynikající úroveň. Učitelé aplikovali tradiční metodické postupy založené na vyvozování znalostí žáků s doplňujícím výkladem učitele. Průběžné zápisy nové látky žáky do sešitů suplující práci s učebnicí byly na úkor činnostního pojetí výuky, snižovaly efektivnost vyučování a přispívaly k únavě žáků. Kooperativní techniky spojené s četnějšími využíváním didaktické techniky nebyly aplikovány. Více než na samostatnou aktivitu žáků byl kladen důraz na zvládnutí určitého množství znalostí. V souladu s tím byly voleny metody a formy práce, které sice důsledně směřovaly k vytčenému cíli, ale potlačovaly možnost uplatnění méně aktivním žákům.

Motivace a hodnocení

Učitelé na začátku hodiny většinou motivovali žáky objasněním splnitelných cílů, kterých mají dosáhnout. Průběžná motivace byla navozována více než aktivizačními metodami práce erudovaným osobnostním přístupem učitelů, zajímavým a srozumitelným výkladem často doplňovaným zajímavostmi z oboru i vhodnými pomůckami. Zpětná vazba byla aplikována za účelem ověření probíraných poznatků, z jednotlivostí byly postupně utvářeny komplexnější znalosti. To přispívalo k pozitivnímu posilování. Při individuálním zkoušení byly znalosti žáků většinou velmi dobré a učitelé je spravedlivě hodnotili se zdůvodněním klasifikace. Méně času v závěru hodin zbývalo na procvičení a opakování učiva. Shrnutí většinou prováděli učitelé sami, nedali příležitost žákům k sebehodnocení úspěšnosti vlastních činností.

Interakce a komunikace

Ve všech hospitovaných hodinách byla navozována příznivá a nestresující atmosféra. Převažující frontální činnosti nabízely možnost uplatnění spíše aktivnějším a průbojnějším žákům. V komunikaci zaujímali dominantní roli učitelé. Neustálými motivačními výzvami i kladným povzbuzujícím slovním posilováním se dařilo s rozdílnou mírou úspěšnosti rozvíjet zejména v hodinách literatury a slohu komunikativní dovednosti. Upřímné a vstřícné chování

žáků korespondovalo s jejich vzorným chováním.

Plánování a příprava výuky byly velmi dobré. Personální podmínky výuky měly vynikající úroveň, materiální podmínky byly na velmi dobré úrovni a psychohygienické podmínky výuky byly klasifikovány jako dobré. Podmínky výuky českého jazyka měly celkově velmi dobrou úroveň. Organizace, formy a metody výuky byly na dobré úrovni stejně tak jako motivace a hodnocení. Velmi dobrá interakce a komunikace přispěla k celkovému velmi dobrému hodnocení úrovně vzdělávání v předmětu český jazyk a literatura.

Společenskovědní předměty - dějepis, občanská nauka

Plánování a příprava výuky

Časová týdenní hodinová dotace obou vyučovacích předmětů odpovídala příslušným učebním dokumentům. Pravidelná výuka dějepisu byla zabezpečena až od 30. 9. 1999. Tento nedostatek se výrazně neprojevil v plnění vypracovaného časově tematického plánu a učebních osnov. Návaznost učiva mezi jednotlivými ročníky i mezipředmětové vztahy byly sledovány a respektovány u předmětu dějepis. U občanské nauky byla témata osnov upravena a posunuta v ročnících v tematických plánech učiva a některá témata se v ročnících a příbuzných předmětech opakovala. Příprava na výuku korespondovala s požadavky učebních osnov a byla zodpovědně učitelem dějepisu promyšlena. Vzhledem k absenci předmětových komisí je plnění učebních osnov zcela v kompetenci jednoho učitele.

Podmínky výuky

Výuka předmětu je zajištěna učitelem s požadovanou odbornou i pedagogickou způsobilostí v předmětu dějepis, v občanské nauce jedním učitelem s požadovanou pedagogickou a odbornou způsobilostí a jednou učitelkou bez obou způsobilostí, dokončující vysokoškolská studia.

Prostorové a materiální podmínky umožňovaly plnit výchovně vzdělávací cíle. Kmenové třídy byly vybaveny běžným zařízením. Didaktická technika je ve škole k dispozici, ve vyučování však nebyla využívána. Absenci učebnic kompenzoval učitel dějepisu přípravou učebních materiálů a studijních textů, se kterými žáci efektivně pracovali. Výuka byla vhodně doplňována dalšími motivačními pomůckami, nástěnnou mapou i historickými publikacemi. V občanské nauce absence učebnic a dalších studijních zdrojů ovlivnila způsob vedení a kvalitu výuky.

Z hlediska psychohygieny byl kladen důraz při převažujících frontálních postupech na respektování didaktických zásad. Hodiny byly připraveny z hlediska náročnosti přiměřeně k chápání žáků a nové poznatky byly doplňovány střídáním činností. Ty pozitivně posilovaly celkovou velmi dobrou psychohygienu navozovanou zajímavým výkladem a přátelskou a nestresující atmosférou.

Organizace, formy a metody výuky

Sledované hodiny byly strukturovány s ohledem na stanovené výukové cíle. Převažovala klasická forma spočívající v úvodním individuálním zkoušení se zaměstnáním ostatních žáků samostatnými často tvořivými činnostmi. Frontálním nebo písemným opakováním jejich znalostí byla prověřena míra pochopení dříve probrané látky. Tím byly vytvořeny dobré podmínky pro navazující výklad nové látky učitelem doplňovaný poznatky žáků z úvodní samostatné práce. V občanské nauce následoval výklad učitelky s diktováním

zápisu žákům do sešitu, s případnou aktualizací poznatků. V závěru vyučovací jednotky dějepisu docházelo k systematizaci poznatků většinou učitelem, na jejich důslednější procvičení a opakování nezbýval čas. Výuka občanské nauky byla ukončena bez zhodnocení a shrnutí poznatků. Výběr metod a forem práce, i přes jejich poměrnou rozmanitost v dějepisu, přispíval více k osvojování nových teoretických poznatků než k formování postojů a rozvoji samostatného myšlení. Přesto se dařilo zajímavým výkladem učitele, přiměřenou náročností učiva i akcentem na národní dějiny žáky pozitivně stimulovat k oblibě předmětu, zájmu o historii i k posilování hodnotových orientací. Pozornost byla věnována výchovné složce předmětu a na základě znalosti historického a geografického vývoje orientaci v současném kulturním společenském i politickém dění s ohledem na profilaci školy. Jedna hodina občanské nauky byla vedena příkladným způsobem jako závěrečná hodina ve školním roce s využitím metod diskuze s možností vyjádření vlastního názoru na otázky víry i zapojením opakování nabytých znalostí o různých druzích světových náboženství. Závěr sledované hodiny byl příkladně výchovně pozitivně zaměřen.

Motivace a hodnocení

Vzhledem k přiměřenosti deklarovaných cílů, respektování didaktických zásad, zařazení zajímavých úkolů i samostatné práce žáků měla motivace velmi dobrou úroveň. Při individuálním zkoušení byla respektována zásada chápání širších vztahových a příčinných souvislostí historických událostí a žáci prokazovali velmi dobré znalosti. Požadavky učitele byly přiměřené charakteru předmětu, jeho významu v profilaci žáků i jejich možnostem. Ve spravedlivé a zdůvodněné klasifikaci byla ceněna snaha o pokrok. V průběhu hodin převládalo pozitivní slovní hodnocení při dialogickém vyvozování nové látky i průběžném zpětném posilování získaných poznatků. K průběžné motivaci přispívaly mimo jiné i učitelem dějepisu vhodně volené pomůcky. Převažující tradiční metody a formy práce snižovaly efektivitu motivace zejména v závěru vyučování a ve výuce hodiny občanské nauky. Vynikající byla závěrečná motivace hodiny občanské nauky zaměřená k pozitivním životním cílům a smyslu naplnění života ženy.

Interakce a komunikace

I přes úsilí pedagoga o uplatnění aktivizačních metod v dějepisu a v občanské nauce, převažovala jednostranná komunikace směřující k žákům. Uplatnění nacházeli jenom někteří jednotlivci. Způsob komunikace jednoho učitele v občanské nauce byl příkladný. Učitel rozvíjel vzájemnou komunikaci i mezi žáky navzájem, podporoval diskuzi na dané téma, usměrňoval projevy žáků nikoliv však jejich vlastní názory na problematiku. Vzájemné vztahy byly založeny na respektu a důvěře, v hodinách převládala vstřícná a přátelská nálada. Pokud se žáci aktivně zapojovali bylo zřejmé, že dovedou zaujmout své stanovisko k navozené problémové situaci podložené znalostmi společenského vývoje i současných aktuálních trendů společnosti.

Plánování a příprava výuky měly v předmětu dějepis velmi dobrou úroveň, v předmětu občanská nauka jen dobrou úroveň. Personální zabezpečení výuky má vynikající úroveň v předmětu dějepis a dobré v občanské nauce. Materiální podmínky školy mají dobrou úroveň. Psychohygienické podmínky výuky byly celkově na velmi dobré úrovni. Organizace, formy a metody výuky měly dobrou až velmi dobrou úroveň, celkově byly hodnoceny jako velmi dobré. Motivace a hodnocení, interakce a komunikace ve výuce byla vstřícná, kultivovaná, celkově byly celkově na velmi dobré úrovni. Celková úroveň vzdělávání v dějepisu a v občanské nauce byla velmi dobrá.

Odborné předměty

Z odborné části vzdělávacího programu se inspekce zaměřila zejména na sledování úrovně výuky profilových předmětů ošetrovatelství a psychologie a pedagogika, orientačně byly zhlédnuty i vyučovací hodiny chirurgie a pediatrie.

Plánování a příprava výuky

Jednoduché časově tematické plány respektují schválené učební osnovy ošetrovatelství čj. 22 599/97 a ostatních odborných předmětů se shodným čj. VZV-530-29.5.92. Část učiva ošetrovatelství je rozvržena v příliš širokých časových úsecích (až 54 hodin). Takto zpracované plány neslouží k pružné orientaci učitele ani vnitřní a vnější kontrole a vedou k obecnější a méně vypovídající formulaci témat v třídních knihách. Méně vhodným přesunem tématu ošetrovatelský proces do druhého pololetí teoretické výuky byla v prvních ročnících narušena návaznost na hodiny cvičení, ve kterých je na základě jeho pochopení při nácviku ošetrovatelských činností aplikován. Také v plánování učiva třetího ročníku nebyla plně zvládnuta návaznost mezi teoretickými tématy a modelováním jednotlivých fází ošetrovatelského procesu ve cvičeních. Pro výuku předmětu psychologie a pedagogika vyučující příkladně zpracovala tematické plány učiva, které jsou v souladu s učebními osnovami. Kontrolou zápisů v třídních knihách bylo zjištěno, že jsou osnovy plněny.

Podmínky výuky

Výuka profilových ošetrovatelských předmětů je zajištěna sedmi interními učiteli, z nichž je pouze jeden odborně a pedagogicky způsobilý. Tři mají způsobilost pedagogickou a čtyři v současné době nesplňují podmínky odborné ani pedagogické způsobilosti (dva z nich druhým a pátým rokem studují). Na vyučování preklinických a klinických předmětů se podílí třináct externě vyučujících odborně způsobilých lékařů. Skutečností, že většina z nich nemá způsobilost pedagogickou, kvalita výuky ovlivněna není. Stejně tak předmětu psychologie a pedagogika vyučuje odborná psycholožka bez pedagogické způsobilosti ovšem s dlouholetou odbornou i pedagogickou erudicí.

Pro výuku ošetrovatelských předmětů jsou k dispozici tři menší odborné učebny simulující nemocniční prostředí. Jejich uspořádání a odborné vybavení odpovídá potřebám studijního oboru, prostorově náročnější témata jsou vyučována v kmenových třídách. Dostatek tabelárních pomůcek a výukových anatomických modelů je k dispozici pro výuku somatologie a dalších odborných předmětů. Pro výuku psychologie byly využívány kmenové učebny se standardním vybavením. Ve všech odborných předmětech jsou žáci vybaveni základními učebnicemi, pro výuku psychologie a pedagogiky jsou učebnice k dispozici jen pro žáky 1. ročníku. Učitelé mají některé učebnice k dispozici, další materiály si přinášejí do výuky. Doplnující materiály jsou dostupné ve školní knihovně. Vybavení školy audiovizuální didaktickou technikou má průměrnou úroveň.

Ve všech prostorách školy je udržována příkladná čistota, hygienické a bezpečnostní požadavky odborné výuky jsou respektovány.

Organizace, formy a metody výuky

Kvalita vyučovacích hodin se pohybovala v širší škále hodnocení. Ve všech sledovaných hodinách bylo učivo interpretováno s věcnou a odbornou správností a bylo aktualizováno zpracováním novinek v léčbě preventivní a ošetrovatelské péči. Struktura hodin, vyučovací cíle a použité metody a formy korespondovaly s charakterem jednotlivých předmětů, tématem, kognitivním zaměřením teoretických hodin nebo psychomotorickou orientací hodin cvičení. Učivo bylo vyvozováno na základě dřívějších znalostí s využíváním

mezipředmětových souvislostí a ve vyšších ročnících zkušeností žáků z klinické praxe. V několika hodinách byla výborně využita skupinová kooperativní práce žáků, problémově připravené otázky v průběhu výuky i při závěrečném shrnutí udržovaly vysokou aktivitu žáků v rámci celého vyučovacího času. V menší části hodin převažoval dominantní verbální projev učitele, sporadicky se objevovalo nefunkční diktování textu obsaženého v učebnicích. Didaktická technika byla vynikajícím způsobem využita ve výuce chirurgie, v ostatních hodinách byl materiálně technický potenciál školy využíván málo. Práce s učebnicemi a zdravotnickými periodiky se projevila pouze v jedné hodině. Všechny hodiny ošetřovatelství vycházely z pochopení moderní filozofie ošetřovatelství a vedly žáky k orientaci na bio-psycho- sociální potřeby a problémy nemocných. Holistický přístup k řešení ošetřovatelské problematiky je patrný i z předložených seminárních prací. V části hodin cvičení nižších ročníků byla aplikace systému ošetřovatelského procesu potlačena výraznější orientací na technické zvládnutí ošetřovatelských činností. V modelových situacích chyběla demonstrace verbální interakce s klientem učitelem i nácvik komunikativních dovedností žáků, ve vyšších ročnících přesné zadání a využívání kasuistik. Ve výuce psychologie a pedagogiky se přes verbální vedení vyučovacího procesu využily úspěšně vlastní zkušenosti žákyň i zkušenosti z odborné praxe a výuka byla efektivní.

Motivace a hodnocení

Učitelé většinou velmi dobře formulovali vyučovací cíle, v menší míře využívali motivačního účinku jejich vyhodnocování v závěrech hodin. Klasifikace byla úměrná výkonu žáků. Širšího slovního hodnocení, které by mělo význam pro sebereflexi žáků, učitelé téměř nevyužívali. Málo prostoru bylo věnováno vzájemnému hodnocení a sebehodnocení žáků.

Interakce a komunikace

Ve všech hodinách byla mezi žáky a učiteli patrná atmosféra vzájemné úcty. Žáci byli vedeni k uplatňování vlastních názorů, učitelé zohledňovali jejich individuální tempo a velmi dobře využívali pozitivního posilování. Komunikace mezi učitelem a žáky a mezi žáky navzájem byla podporována, žáci měli možnost vyjádření vlastní zkušenosti a přesvědčení.

Přes dílčí nedostatky plánování, spíše formálního charakteru, byla ve sledovaných hodinách patrná zodpovědná příprava výuky. Personální a materiálně technické zajištění výuky odborných předmětů je průměrné, psychohygienické podmínky nadprůměrné. Na základě sledovaného průběhu vyučovacích hodin je úroveň výuky hodnocena jako ještě nadprůměrná. V motivaci a hodnocení stejně jako v interakci a komunikaci převažovala pozitiva. Úroveň výuky výše uvedených odborných předmětů je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Praktické vyučování

V rámci praktického vyučování byla sledována výuka předmětu ošetřování nemocných, která je realizována na ošetřovacích jednotkách zdravotnických zařízení.

Plánování a příprava výuky

Týdenní hodinová dotace předmětu je určena v souladu s učebním plánem. Výběr pracovišť a délka přípravy žáků na jednotlivých odděleních odpovídá schváleným osnovám čj. VZV-530-29.5.92 s výjimkou čtvrtého ročníku, kde byla terénní pracoviště s předepsanou dotací čtyř týdnů nahrazena ambulantními složkami klinických oddělení. Osnovy v rozsahu tematického celku terénní zdravotní péče (včetně péče domácí) nebyly splněny. Tematické plány obsahují výčet všech ošetřovatelských činností obsažených v osnovách, ale bez výběru

a časového vymezení s ohledem na délku pobytu žáků a podmínky jednotlivých oddělení. Ve formulacích témat se v rozporu s osnovami neodráží ošetrovatelský proces.

Podmínky výuky

Personální zajištění praktického vyučování je totožné s výše popsaným zajištěním odborných předmětů interními učiteli, externí učitelé se na praktické přípravě nepodílejí.

Rozsáhlá síť brněnských státních i nestátních zdravotnických zařízení poskytuje škole dobré podmínky pro realizaci praktické přípravy. Všechna pracoviště jsou řádně smluvně zajištěna, žáci jsou pojištěni. Žádné ze zdravotnických zařízení nenárokuje finanční vyrovnání za zvýšené náklady, které souvisejí s realizací praktického vyučování a odborné praxe. Výjimkou je FN Bohunice, příspěvek je však pouze symbolický (pro školní rok 1999/2000 paušální částka 10,- Kč na žáka).

Z psychohygienického hlediska je rozložení praktického vyučování v rámci týdenního rozvrhu čtvrtého ročníku voleno dobře. Ve třetím ročníku je celá výuka soustředěna v době nejexponovanějšího dopoledního provozu ošetrovacích jednotek a žákům není dána možnost vyhodnocování stavu klientů a plánování ošetrovatelských intervencí v klidnějších odpoledních hodinách. Méně vhodné je také pokračování teoretické výuky po šestihodinovém bloku praktické přípravy v náročných podmínkách zdravotnických zařízení (ve čtvrtém ročníku chirurgie a vnitřní lékařství, ve třetím ročníku občanská nauka a chirurgie).

Organizace, formy a metody výuky

Organizace praktické přípravy je dobře dokumentována. Inspekce posuzovala průběh praktického vyučování třetího ročníku na chirurgickém a interním oddělení. Ve výuce je uplatňován progresivní skupinový systém ošetrování a žáci jsou prostřednictvím ošetrovatelského procesu vedeni k poskytování individualizované péče. Na odděleních není ošetrovatelský proces realizován, pracoviště setrvávají v systému funkčním. Pro plánování a vyhodnocování aktivní ošetrovatelské péče žáci využívají školní dokumentaci, zdravotničtí pracovníci se sesterskou dokumentací nepracují. Informace o klientech, které žáci získávají od sester zejména formou hlášení, jsou z hlediska ošetrovatelského procesu nedostatečné. Před zahájením ošetrovatelských činností žáci nebyli vedeni k určení priorit pasivní a aktivní péče, posloupnost výkonů vycházela z harmonogramu práce oddělení a ordinací. Po stránce technické zvládali základní ošetrovatelskou péči velmi dobře. U složitějších výkonů se dopouštěli chyb, které částečně vyplývají z kopírování postupů pracovišť. Nemocnice nemá zpracované standardy ošetrovatelské péče. Při určování ošetrovatelských diagnóz jsou žáci vedeni k používání mezinárodní klasifikace NANDA. Závěry z monitorizace a vyhodnocování problémů a potřeb klientů jsou učiteli korigovány stejně jako plánování aktivních ošetrovatelských intervencí. V průběhu praktického vyučování učitelé od žáků v menší míře požadovali teoretické zdůvodňování prováděných ošetrovatelských činností v přímém vztahu k lékařským a ošetrovatelským diagnózám a individualitě nemocných.

Motivace a hodnocení

Stálou interakcí se skupinou žáků učitelé zmírňují negativní dopady náročného a stresového prostředí zdravotnické praxe a posilují silný motivační účinek morálního oceňování práce žáků ze strany nemocných. Při hodnocení je respektována individuální délka aklimatizace žáků na klinické prostředí, počáteční nedostatky v instrumentálních dovednostech nejsou klasifikovány.

Interakce a komunikace

V kontaktu s nemocnými žáci projevovali velkou míru empatie, odrazilo se zde jejich cílevědomé a soustavné vedení k účtě k životu a člověku. Komunikativní dovednosti žáků z hlediska udržování verbální interakce jsou velmi dobré. Z hlediska profesní orientace žáků se náboženské zaměření pozitivně projevuje v altruistickém vztahu k lidem. Profesionální úroveň z hlediska účinné pomoci klientům a ve vztahu k jednotlivým ošetřovatelským výkonům zatím zaostává za kvalitou technického zvládnutí ošetřovatelské péče.

Přes dílčí nedostatky v plánování a průměrné podmínky pro realizaci praktického vyučování je ve výuce aplikován ošetřovatelský proces. V organizaci a způsobu vedení sledovaných vyučovacích jednotek převládala pozitivita. Celkově je úroveň praktického vyučování hodnocena jako velmi dobrá. Z hlediska profesní orientace žáků se náboženské zaměření pozitivně projevuje v altruistickém vztahu k lidem.

Hodnocení kvality vzdělávání

Celkové hodnocení kvality vzdělávání ve výše uvedených vyučovacích předmětech je velmi dobré.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Ředitelka zpracovala od svého nástupu do funkce již druhou koncepci s jasně vyjádřenými cíli na období pěti let. Vychází z původní obecněji zpracované koncepce, z analýzy stavu a podmínek školy a ze situace na trhu škol v regionu. Stablním dlouhodobým úkolem je realizace cílů schváleného vzdělávacího programu školy v rámci studijního oboru všeobecná sestra, zajistit naplněnost školy, stabilizovat pedagogický sbor a zlepšit prostorové podmínky stavebními úpravami v budově. Prioritním cílem je posilovat v žácích smysl pro službu člověku, tj. být ochoten pomoci vždy a každému. Mezi zásadní priority školy patří poskytování informací o křesťanství a působení v rámci křesťanské výchovy na žáky.

Vzdělávací program je realizován v souladu s rozhodnutím MŠMT ČR o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení. Obsahuje studijní obor 53-41-M/001 (JKOV: 53-01-6/00) všeobecná sestra - čtyřleté denní studium. Škola poskytuje úplné střední odborné vzdělání ve studijním oboru všeobecná sestra v souladu s Rozhodnutím MŠMT o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 14 559/99-21 vydaným 15. února 1999 s účinností od 1. března 1999. Učební plán byl vedením školy rozpracován a byly provedeny úpravy v počtu vyučovacích hodin u některých vyučovacích předmětů během studia, které souhlasí s prioritními záměry školy. Vzniklá časová dotace jedna hodina týdně byla věnována nově zavedenému vyučovacím předmětu náboženství v rozporu se schválenými učebními plány jako další povinný předmět ve všech ročnících. Naopak v předmětu chemie chybí laboratorní cvičení (0,5 hodiny v prvním a 1 hodina týdně ve druhém ročníku). V prvním pololetí čtvrtého ročníku došlo (rozložením výuky psychiatrie do celého školního roku) k překročení předepsané týdenní hodinové dotace povinných předmětů z 34 na 35 hodin. Ostatní úpravy učební plánu schválené ředitelkou školy jsou provedeny v rámci desetiprocentní možné tolerance. V rámci nepovinných vyučovacích předmětů nabízí vedení školy jeden předmět psaní na stroji. Žáci se mohou účastnit na školním zahraničním poznávacím zájezdu do Francie a exkurzí po historických památkách hlavního města Prahy aj.

Ve škole jsou žáci se specifickými vzdělávacími potřebami. Zástupkyně ředitelky školy

pečuje o dokumentaci žáků, učitelé jsou informováni. Individuální plány pro tyto žáky nebyly zpracovány, jsou zohledněny formy výuky v některých vybraných vyučovacích předmětech nebo se využívá vybraných pomůcek ve výuce.

Roční plán má formu organizačního harmonogramu akcí ve školním roce, je přehledný a dobře plní svou funkci. Na něj navazují podrobně a aktuálně rozpracované měsíční plány akcí školy, které obsahují také úkoly pro pracovníky školy. Jsou zveřejněny ve sborovně školy. Dílčí plány jsou rovněž zveřejněny ve sborovně školy, obsahují přehledně úkoly z některých oblastí školy a jsou postupně plněny. Způsob operativního plánování využívá podnětů z diskuse pedagogických pracovníků, systém operativního plánování je funkční a rozsah je dostačující.

Systém plánování jako celek je koncepčně dobře promyšlen a písemně zpracován. Způsob plánování je vzhledem k podmínkám školy funkční a účelný. Zásahy do počtu hodin a předmětů v učebním plánu vzniklé při plánování výuky nejsou v souladu se schválenými učebními dokumenty. Plánování je celkově na dobré úrovni.

Organizování

Škola má v tomto školním roce šest tříd. Řízení se věnuje ředitelka a zčásti zástupkyně. Vedoucí učitelkou pověřenou vedením šesti učitelů odborných předmětů včetně odborné praxe je jedna řádová sestra s požadovaným odborným vzděláním. Základní organizační normou je organizační řád pro pracovníky zpracovaný již v roce 1993, který dosud nebyl aktualizován a obsahuje již některé neplatné informace. Pro pedagogické pracovníky se využívá pracovní řád vydaný MŠMT ČR. Kompetence všech pracovníků vedoucích pracovníků nejsou vymezeny. Zásadní sdělení ředitelky se dostávají včas jak k učitelům, tak i k žákům, předávání informací uvnitř školy je rychlé a úplné. Poradním orgánem ředitele je pedagogická rada, která se schází několikrát ročně podle ročního plánu. Porady pedagogických pracovníků projednávají společně problematiku školy, pedagogické úkoly, informace i průběžná hodnocení plnění některých úkolů. Absence metodických komisí klade zvýšené nároky na organizaci a přípravu výuky vzhledem k plnění učebních osnov. O organizaci a metodickou pomoc pro šest odborných učitelů pečuje vedoucí učitelka praktického vyučování. Některým otázkám věnuje pozornost na poradách pedagogických pracovníků a je součástí rozšířeného vedení školy.

Organizace školního roku nese prvky církevního charakteru. Školní rok začíná a končí mší svatou, slavnostní akce probíhají v kostele, který je spojen se školním areálem. Každý den je výuka v první vyučovací hodině zahajována motlitbou.

Pro žáky je základní normou školní řád, který byl v tomto školním roce aktualizován. Dokument je přehledně zpracován, obsahuje základní pravidla pro chování žáků, povinnosti i práva formulované jako zákazy, příkazy a doporučení. Vnitřní řád byl zpracován v souladu s ustanoveními vyhlášky MŠMT ČR č. 354/1991 Sb., o středních školách, ve znění pozdějších předpisů. Všichni žáci s ním byli seznámeni na začátku školního roku a ve škole je k dispozici. Při sestavování rozvrhu školy byla respektována výše uvedená vyhláška MŠMT ČR o středních školách. Dílčí výše popsané nedostatky se vyskytují z hlediska dodržování zásad psychohygieny. Při přijímání uchazečů o studium jsou vědomosti z náboženství jedním z kritérií při přijetí, uchazeči za ně mohou získat určený počet bodů podle jasně předem stanovených kritérií hodnocení.

Tok informací uvnitř školy je zajištěn standardním způsobem prostřednictvím porad a individuálním kontaktem pracovníků s vedením školy. Ve sborovně je zabezpečen přístup zaměstnancům k pedagogickým materiálům a legislativním normám. Důležité informace a osobní údaje o zaměstnancích a žácích jsou chráněny před zneužitím. Zákonní zástupci jsou

o chování a prospěchu žáků informování na třídních schůzkách, v případech potřeby formou individuálních pohovorů. V závažnějších případech důsledně, prokazatelně a včas písemnou formou. V informovanosti rodičů i žáků hrají nezastupitelnou roli třídní učitelé a výchovná poradkyně. K informovanosti žáků slouží dále nástěnka i schránka důvěry. Vedení školy vzhledem k nízkému počtu žáků je otevřeno osobním kontaktům při řešení problémových situací a blízký kontakt žáků je prohlubován i s řádovými sestrami. K pozitivům školy v oblasti informačního systému patří i vynikající a pravidelná spolupráce se zřizovatelem generální představenou Kongregace. Dalším pozitivem je prezentace prostřednictvím akcí školy a kvalitními informačními materiály pro rodiče a pro všechny základní školy v Brně.

Povinná dokumentace je vedena v souladu s § 38a) zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních, středních a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolou bylo zjištěno značné množství administrativních nedostatků. Zejména v třídních výkazech některé údaje chybí nebo jsou neúplné a nevypovídající (informace o rozdílových zkouškách u přestupujících žáků, čísla jednacích rozhodnutí ředitele školy apod.). Způsob záznamů klasifikace a oprav je nejednotný a nejasný a nevylučuje možnost dodatečných zásahů. Některé zápisy v třídních knihách jsou vzhledem k nepřesné a obecné formulaci témat neprůkazné (zejména u hodin cvičení). Nedostatky v protokolech o ukončování studia byly opraveny v průběhu inspekce. V dokumentaci třídních výkazů u přijatých žáků do vyšších než 1. ročníků chybí písemná povolení Školského úřadu v Brně. Tento nedostatek je obsahem protokolu o kontrole.

Výroční zpráva o činnosti školy a výroční zpráva o hospodaření za školní rok 1998/1999 byly zpracovány v souladu s ustanoveními § 17 e odst. 2) a 3) zákona ČNR č. 564/1990 Sb. o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Výchovné poradenství spadá do kompetence zástupkyně ředitelky školy, která absolvovala v tomto oboru specializační školení. Činnost se řídí plánem pro školní rok 1999/2000. Zaměřuje se na řešení výchovných a výukových problémů prostřednictvím bližší spolupráce s třídními učiteli, pedagogicko-psychologickými poradnami i rodiči. Preventivně je věnována pozornost projevům šikany a agresivity a zabezpečuje individuální přístup pedagogů k žákům s diagnostikovanými poruchami učení. Informuje žáky o pomoci, které poskytuje K-centrum, Modrá linka, Help me a podobně. Prevence věnovaná nežádoucím projevům závislosti je realizovaná ve spolupráci s protidrogovým koordinátorem poskytováním poradenských a informačních služeb, prostřednictvím besed na danou tematiku a především bohatou školní i mimoškolní činností cílenou s ohledem na posílení kulturního rozvoje žáků. Rozvoj talentovaných žáků realizuje prostřednictvím nabídek v různých soutěžích a olympiádách. Pomáhá žákům v jejich další profesní orientaci. Výchovná poradkyně vede dokumentaci žáků vyšetřených odbornými lékaři a sleduje jejich další vývoj prospěchu a chování žáků, veškerá jednání v tomto ohledu eviduje. Méně účinně funguje zpětná vazba o dodržování individuálního přístupu k uvedeným žákům ve vyučovacím procesu.

Odborná praxe žáků třetího ročníku se uskutečňuje v rámci brněnských zdravotnických zařízení, v místech vzdálenějších bydlišť žáků se nerealizuje. Plánovaná organizace odborné praxe respektuje cíle dané osnovami. Proškolení žáků z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví a způsoby jejich vedení a hodnocení zdravotnickými pracovníky jsou řešeny písemnými smlouvami. Pro pověřené zdravotnické pracovníky má škola vypracované hodnotící listy, učitelé odborných předmětů provádějí kontroly průběhu odborné praxe.

V mimovyučovacích aktivitách školy se prolínají záměry rázu všeobecně vzdělávacího, náboženského a odborného. V rámci duchovní kultivace žáků i pedagogů jsou pořádány přednášky, besedy, exercicie, společné mše svaté u příležitosti zahájení a ukončení školního roku, při slavnostním předávání vysvědčení absolventům školy a při církevních slavnostech

během roku. Učitelé se před začátkem školního roku zúčastňují společné pouti pedagogů církevních škol v Brně. Pro žáky škola organizuje tuzemské a zahraniční poznávací výlety, návštěvy divadelních představení v Brně a Praze a školní akademii při příležitosti oslavy svátku patronky školy sv. Anežky. Žáci se také zúčastňují soutěží v zájmové a umělecké činnosti, sportovních soutěží církevních škol a výtvarné soutěže v Itálii. Z hlediska profesního formování jsou organizovány odborné exkurze v tuzemských i zahraničních zdravotnických zařízeních a ve specializovaných pracovištích.

Organizace činností školy má dobrou úroveň a poskytuje dobré předpoklady pro výchovně vzdělávací práci pedagogických pracovníků a žáků školy. V činnosti školy nebyla jasně stanovená některá pravidla. Informační systém je na vynikající úrovni. Výchovné poradenství na škole je zajišťováno velmi dobrým způsobem. Vzhledem k některým dílčím nedostatkům při dodržování právních norem je organizace školy hodnocena jako dobrá.

Vedení a motivování pracovníků

Demokratický systém vedení pracovníků školy vytváří příznivé pracovní klima. Operativní vedení vychází z úkolů plánování, realizované činnosti jsou vedením školy sledovány a vyhodnocovány. Vedení školy preferuje týmovou práci, podporuje iniciativu a tvořivost. Rozšířené vedení školy věnuje pozornost organizačnímu zajištění důležitých aktivit vyplývajících z ročního plánu práce. V důsledku malého počtu vyučujících na škole nejsou ustaveny předmětové komise, každý učitel zodpovídá za svůj vyučovací předmět, chybí však metodická spolupráce mezi učiteli. Absence předmětových komisí se výrazněji projevila při zajištění plnění učebních osnov v některých sledovaných vyučovacích předmětech (občanské nauky a českého jazyka). Metodické vedení učitelů však není dostačující a nereaguje na současné pedagogické trendy. Začínajícím učitelům odborných předmětů je zajišťována metodická pomoc vedoucí učitelkou. Do odpovědnosti za profilaci školy se nedaří zapojovat externí zaměstnance, kteří vyučují na zkrácený úvazek.

Ředitelka školy motivuje zejména kmenové zaměstnance k doplnění vzdělání na příslušném typu školy, nabídky vzdělávacích institucí posuzuje z hlediska potřeb školy. V současné době si tři učitelé odborných předmětů doplňují kvalifikaci vysokoškolským studiem. O aktivitách jednotlivých učitelů se vede přehled, v nadtarifních složkách platu zohledňovány nejsou. Vysílání pedagogové získané informace předávají ostatním na pravidelných pracovních poradách. Učitelé využívají zejména akcí střediska služeb školám, ředitelka a zástupkyně se zúčastňují seminářů pořádaných školským úřadem. Učitelé odborných předmětů absolvovali kurzy komunikace a pedagogického působení na žáka. Odborně zaměřených akcí Institutu dalšího vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví v Brně a Institutu postgraduálního vzdělávání v Praze se v letošním školním roce nezúčastňovali. Pro další vzdělávání pedagogických pracovníků škola vytváří dobré podmínky. Ředitelka školy účelně využívá odbornou působnost a potenciál učitelů.

Hodnocení zaměstnanců probíhá v souladu s psanými kritérii. Nenárokové složky platu jsou diferencované. Zpětnou vazbu o kvalitě výuky získává ředitelka prostřednictvím dotazníků zadávaných žákům školy. K hodnocení kvality výstupů absolventů slouží dobré uplatnění v celostátní sondě Maturant i velmi dobré uplatnění žáků na trhu práce.

Vedení pracovníků je vzhledem k velikosti školy organizačně dobře zabezpečeno, chybí však kvalitní metodické vedení pedagogických pracovníků. Formy motivování pracovníků morální a hmotnou stimulací se realizují a jsou účinné. Celkové hodnocení je dobré.

Kontrolní mechanismy

Kontrolní systém obsahuje harmonogram kontrol a hospitací pedagogických pracovníků. Plán kontrol není zpracován, ředitelka při kontrolách vychází z ročního plánu, z něhož vycházejí operativní kontroly. Podmínky této malé školy umožňují ředitelce neustálý přímý kontakt jak s jejími zaměstnanci, tak žáky. Ředitelkou je tento způsob preferován a ostatními akceptován.

Kontroly pedagogické dokumentace jsou prokazatelně prováděny, jejich účinnost je však nízká. Kontrolní činnost vykazuje nedostatky ve vedení povinné dokumentace a dodržování některých bodů učebního plánu schváleného studijního oboru. Komplexní systém vnitřní kontroly v celé organizační struktuře plán kontrolní činnosti neobsahuje. V rámci kontrol se věnuje pozornost poměrně vysoké absenci žáků, nejsou však vytvořeny účinné nástroje k jejímu snížení.

Hlavní formou kontroly práce žáků i učitelů jsou hospitace a zprávy třídních učitelů na pedagogických radách. Hospitační činnost rozvrhla ředitelka u některých vybraných učitelů rovnoměrně dvakrát za rok. Ve školním roce 1999/2000 bylo v odborné části vzdělávacího programu vedoucími pracovníky provedeno pouze šest hospitací, vyučovací hodiny externích učitelů nebyly hospitovány vůbec. Ze zápisů hospitací, které podchycují průběh hodiny, nevyplývá hodnocení kvality průběhu a výsledků vzdělávání, v závěru se uvádí doporučení v podobě úkolů. Z inspekčních zjištění však vyplývá, že kvalita vyučování ve sledovaných předmětech je rozdílná.

Kontrola výsledků prospěchu a chování žáků se provádí pravidelně na pedagogických radách a průběžně třídními učiteli. Vedení školy získává informace o úrovni vědomostí a dovedností žáků prostřednictvím praxe a z profesního uplatnění.

Z kontrol se vedou zápisy v povinné dokumentaci. Výsledky jsou vyhodnocovány, projednávány s pedagogickými pracovníky a v případě nutnosti přijímá ředitelka školy opatření. Důsledně je sledováno chování žáků ve vyučování i mimo ně. V rámci kontrolní činnosti věnuje ředitelka pozornost výchovnému poradenství a sleduje naplňování obsahu Minimálního preventivního programu prevence sociálně patologických jevů.

Zavedené kontrolní mechanismy umožňují vedení dobrý přehled o provozu školy avšak méně dostačující přehled o výchovně vzdělávací činnosti. Celkově je kontrolní systém školy na úrovni ještě vyhovující.

Hodnocení kvality řízení

Plánování je vzhledem k podmínkám školy funkční a účelné. Koncepční a dlouhodobé záměry školy se postupně uskutečňují. Vzdělávací program školy nebyl dodržen a tato skutečnost je obsahem protokolu o kontrole. Organizace činností školy poskytuje dobré předpoklady pro výchovně vzdělávací práci pedagogických pracovníků a žáků školy. Vedení interních pracovníků je vzhledem k velikosti školy dobře zabezpečeno, chybí kvalitní metodické vedení pedagogických pracovníků ve společenskovědních předmětech. Formy motivování pracovníků se realizují a jsou účinné. Kontrolní mechanismy jsou založeny na osobních jednáních a umožňují ředitelce přehled o provozu, méně o výchovně vzdělávacím procesu. Kontrolní systém školy obsahuje nedostatky, zejména ve vedení pedagogické dokumentace.

Celkové hodnocení řízení školy je dobré.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Finanční prostředky přidělené škole ze státního rozpočtu byly využity v souladu s účelem jejich použití.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- kopie rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č.j. 14 559/99-21 ze dne 15. 2. 1999 s účinností od 1. 3. 1999
- zřizovací listina Církevní střední zdravotnické školy se sídlem Brno, Grohova 14/16 ze dne 5. 3. 1998
- povinná dokumentace školy podle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
- koncepce na léta 1993-1998 a koncepční záměry pro období 1998-2003
- plán práce na školní rok 1999/2000, měsíční plány
- tématické plány učitelů sledovaných vyučovacích předmětů
- dílčí plány - plán práce výchovného poradce
- harmonogram termínů provedených kontrol a hospitací
- přehled dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků
- Výroční zpráva o činnosti školy za školní rok 1998/1999
- informační materiály školy
- zápisy z provozních porad pracovníků školy
- podkladové materiály k přijímacímu řízení ve školním roce 1998/1999
- organizační řád školy
- smlouvy o zajištění odborné praxe školy na zdravotnických pracovištích

ZÁVĚR

Kvalita vzdělávání ve sledovaných vyučovacích předmětech je celkově hodnocena jako velmi dobrá. Úroveň řízení školy je dobrá.

Celkově je činnost Církevní střední zdravotnické školy na dobré úrovni.

Datum vyhotovení inspekční zprávy a složení inspekčního týmu

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	PhDr. Renáta Ševčíková	.. Renáta Ševčíková v.r..
Členka týmu	Mgr. Ludmila Šimáčková	.. Ludmila Šimáčková v.r.
Členka týmu	Mgr. Eva Štorkánová	.. Eva Štorkánová v.r....

V Blansku dne 28. června 2000.

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: ...28. června 2000.....

Razítko

MUDr. Zuzana Fialová

.. Zuzana Fialová v r.....
Podpis ředitelky

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Dobrý	Negativa a pozitiva v rovnováze, průměrná úroveň
Ještě vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.
Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Školský úřad Brno město, Křížová 22, 603 00 Brno	17. 7. 2000	121 130/00-11136
Zřizovatel: Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka, Grohova 18, 602 00 Brno	17. 7. 2000	121 133/00-11136

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
----	-----	nebyly vzneseny